

Anhang

til

1851.

Rigsdagstidenden.

N° 43.

Tredie Session.

(Forts. af Lovudf. om den skell. Fernb. Forlæng.)

Med Hensyn til Størrelsen af den Rente, som det maatte ansees for nødvendigt at garantere, for at tilveiebringe den til Fortsættelsen af den Kjøbenhavn-Køestkildske Bane fornødne Capital, da troe vi, at der kun kan blive Spørgsmaal om Valget imellem 4 og 4½ pCt., idet en lavere Rente end den forstnævnte vilde gjøre det umuligt at afhænde de eventuelle Actier uden betydeligt Tab, og den sidstnævnte, ifølge et allerede foreliggende Tilbud fra et solid engelsk Huus, i al Fald vil være tilstrækkelig. Om det vil kunne lykkes at tilveiebringe den Capital, som efter nøiagtige Overflag maa antages fornøden til Udførelsen af Arbeidet, ved Actier, der bære en Garantie for 4 pCt. Rente, til pari, vil for en Deel komme til at beroe paa det europæiske Pengemarkeds Tilstand paa den Tid, Capitalen skal søges; men efterat en høiere Rentefod i de senere Aar er bleven almindelig for de fleste offentlige Statslaan, og den danske Stat ogsaa har været nødsaget til at underkaste sig samme, er det neppe at vente, at der, selv med den Tillid, de danske Statspapirer nyde, vil være Udflugt til at reise Pengene til en lavere Rente end 4½ pCt., der endog maa ansees som meget fordeelagtig, naar der tages Hensyn til de langt byrdefuldere Vilkaar, som flere andre europæiske Stater i den senere Tid have maattet paatage sig, til Opnaaelsen af det heromhandlede Niemed, ligesom det ogsaa taler for at fastsætte Renten til denne Størrelse, at der af det engelske Huus Fox, Henderson & Comp. er gjort et Tilbud om at overtage Anlægget under denne Betingelse, og dette saaledes kunde ansees som sikket, naar Staten garanterede en saadan Rente. Paa den anden Side kunne vi imid-

lertid heller ikke overse, hvad der kan tale for at bestemme Rentegarantien til 4 pCt. Det kan ikke benægtes, at det maaffee derved vil blive muligt at opnaae de billigste Vilkaar, og at det muligviis kunde vise sig fordeeltigere, saafremt Actier med 4 pCt. Rentegarantie ikke skulle kunne affattes til pari, at forhøje Capitalen noget end at tilstaae en høiere Rente. Ogsaa Forholdet til det ældre Selskab har Indflydelse herpaa, idet dette, saavel paa Grund af de gjældende Statuter, som af Hensyn til Hensigtsmæssigheden og for at undgaae de Banskfæligheder, der vilde opstaae ved Banens Benyttelse af tvende Selskaber, maatte sammentræde med de nye Actionairer i eet Selskab, og Garantien saaledes ogsaa maatte udstrækkes til de ældre Actier, hvilket vilde blive byrdefuldere for Staten, naar Renten bestemtes til 4½ pCt. Istedetfor 4 pCt. Saafremt Ministeriet skulde ansee det for rettest at blive staaende ved en Rentegarantie af den sidstnævnte Størrelse, maae vi imidlertid antage det for nødvendigt, at Regeringen bemyndiges til at anvende Beløbet af den Rentegarantie, som ved den eventuelle Lov fastsættes, uden Hensyn til Størrelsen af den Capital, hvorfor den bestemmes, for at der kan havees saa meget friere Hænder til paa den Maade, der bedst lader sig opnaae, at bringe Foretagendet til Udførelse.

Da det vil være nødvendigt til denne Sags Ordning at forelægge Rigsdagen Forslag til en Lov desangaaende, have vi udarbejdet et saadant, som vi herved tillade os at fremlægge. Vi have anseet det for rettest at indskrænke Bestemmelserne i en saadan Lov til dem, som nødvendigviis udkræve Sanction af den lovgivende Magt, og derimod at forbeholde Af-